

บันทึกการประชุม
คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๔๗๓
วันอังคาร ที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๑
ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

กรรมการผู้มาประชุม คือ

๑. นายมีชัย ฤชุพันธุ์	ประธานกรรมการ
๒. นายสุพจน์ ไข่มุกด์	รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายอภิชาติ สุขัคคานนท์	รองประธานกรรมการ คนที่สอง
๔. นายรชิต สิงหเสนี	โฆษกกรรมการ
๕. นายอุดม รัฐอมฤต	โฆษกกรรมการ
๖. นางกิระณา สุมาวงศ์	กรรมการ
๗. นางจุรี วิจิตรวาทการ	กรรมการ
๘. นายธีรชัย ฌ นคร	กรรมการ
๙. นายประพันธ์ นัยโกวิท	กรรมการ
๑๐. นายภัทร คำพิทักษ์	กรรมการ
๑๑. นายภูมรัตน์ ทักษาดิพงษ์	กรรมการ
๑๒. พลตรี วีระ โรจน์นาศ	กรรมการ
๑๓. นายศุภชัย ยาวะประภาษ	กรรมการ
๑๔. นายอมร วาณิชวิวัฒน์	กรรมการ
๑๕. นายอัชพร จารุจินดา	กรรมการ
๑๖. พลเอก อัญญาพร เจริญพานิช	กรรมการ
๑๗. นายปกรณ์ นิลประพันธ์	เลขานุการกรรมการ คนที่หนึ่ง
๑๘. นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง	เลขานุการกรรมการ คนที่สอง

กรรมการผู้ไม่มาประชุม คือ

๑. นายชาติชาย ฌ เชียงใหม่	(ลาการประชุม)
๒. นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย	(ลาการประชุม)

ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

ผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. นายจินตพันธุ์ ทังสุบุตร

นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ

๒. นายวราห์ เห่งพุ่ม

นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑. นายนาถะ ดวงวิชัย

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานประธานรัฐสภา

๒. นางสาวจินดาภรณ์ ไร่รื่น

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง

สำนักกรรมการ ๓

ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ศาสตราจารย์พิเศษ หม่อมหลวงไกรฤกษ์ เกษมสันต์

ผู้ชำนาญการประจำตัวกรรมการ

นางสาวจิตติพร วิชัยธนพัฒน์

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา

เมื่อกรรมการมาครบองค์ประชุมแล้ว ประธานกรรมการได้กล่าวเปิดประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม

คณะกรรมการมีมติเลื่อนรับรองบันทึกการประชุม

(บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๔๕๑ วันอังคาร ที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๐ ถึงครั้งที่ ๔๗๒ วันอังคาร ที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ อยู่ระหว่างการตรวจทานของคณะอนุกรรมการพิจารณาตรวจบันทึกการประชุมและรายงานการประชุม)

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องพิจารณา

พิจารณาความมุ่งหมายและคำอธิบายประกอบของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการพิจารณาความมุ่งหมายและคำอธิบายประกอบของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่ประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณาหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่ ตผ ๐๐๐๕/๐๙๔๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๑ เรื่อง ขอความอนุเคราะห์รายงานการประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. โดยขอรายงานการประชุมของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญทุกครั้งและเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. เป็นรายมาตราพร้อมรับรองความถูกต้อง

เพื่อนำไปพิจารณาประกอบการดำเนินการออกระเบียบและประกาศเกี่ยวกับการกำกับ การตรวจเงินแผ่นดิน หรือการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปโดยรอบคอบและมีประสิทธิภาพภายใต้มาตรฐานเดียวกันตามวัตถุประสงค์ ของการตรวจเงินแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม กล่าวว่า คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญควรพิจารณาว่าจะมอบเอกสารทั้งหมดตามที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ร้องขอหรือไม่ หรือมอบเอกสารเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องเท่านั้น เนื่องจากเอกสารรายงานการประชุม มีจำนวนมาก และไม่ได้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทั้งหมด หากคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเห็นควรจัดส่งเอกสารให้แก่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ก็ควรจัดส่งให้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ สอบถามว่า เจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ได้ดำเนินการจัดทำแล้วหรือไม่ อย่างไร

นางสาววลัยพร ภารา เลขานุการอนุกรรมการตรวจพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินฯ กล่าวว่า ความมุ่งหมายและคำอธิบายประกอบของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนั้น ฝ่ายเลขานุการอนุกรรมการตรวจพิจารณาร่าง รัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินฯ ได้จัดทำเสร็จแล้วในเบื้องต้นและอยู่ระหว่างรอบรรจุเข้าสู่วาระการพิจารณาของ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ สำหรับเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ขณะนี้ยังจัดทำไม่แล้วเสร็จ

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ กล่าวว่า หากเป็นเช่นนั้นคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญก็ควร พิจารณาความมุ่งหมายและคำอธิบายประกอบของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินให้แล้วเสร็จ แล้วจึงส่งให้แก่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ส่วนเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. อาจต้องแจ้งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินว่าควรขอเอกสารดังกล่าวจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เนื่องจาก ในชั้นการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. แตกต่างไปจาก ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ฉบับที่คณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

นายอุดม รัฐอมฤต โฆษกกรรมการ กล่าวว่า ด้วยเหตุที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้แก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ในบางมาตรามีผลทำให้ เจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่านการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในบางมาตราแตกต่างไปจากเจตนารมณ์ของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญในชั้นการจัดทำ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงควรสอบถามสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินว่า ยังต้องการทราบเจตนารมณ์และความมุ่งหมายของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ในชั้นการจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญอีกหรือไม่

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม กล่าวว่า ควรสอบถามสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินด้วยว่าต้องการบันทึกการประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. เท่านั้น ใช่หรือไม่

นายศุภชัย ยาวะประภาษ กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการตรวจพิจารณาบันทึกเจตนารมณ์ร่างรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า เอกสารที่ควรมอบให้แก่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินคือเอกสารความมุ่งหมายและคำอธิบายประกอบของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแล้ว สำหรับบันทึกการประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญนั้นอาจไม่มีความจำเป็น เพราะร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีการแก้ไขเพิ่มเติมในชั้นการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย กรรมการ กล่าวว่า หากคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเห็นควรส่งเอกสารบันทึกการประชุมให้แก่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ก็ควรส่งเอกสารบันทึกการประชุมเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. เท่านั้น และเห็นว่าควรส่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ฉบับที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้แก่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินด้วย เพื่อให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินสามารถเข้าใจได้ว่าการพิจารณาจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ในแต่ละมาตรานั้น คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญมีความคิดเห็นอย่างไร

นายนาถ ดวงวิชัย ผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ชี้แจงว่า ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้ประสานไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแล้ว โดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแจ้งว่าต้องการเอกสารบันทึกการประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. เท่านั้น ไม่ได้ต้องการเอกสารบันทึกการประชุมทั้งหมด อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี จะได้อธิบายให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเข้าใจขั้นตอนการจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ทั้งในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญและสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

นายธนาวุฒิ สังข์ทอง เลขานุการกรรมการ คนที่สอง กล่าวว่า ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญควรประสานงานไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อสอบถามความชัดเจนว่าข้อมูลที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต้องการได้แก่ข้อมูลประเภทใดบ้าง อย่างไรก็ดี กรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจะมีหนังสือเพื่อขอข้อมูลมาใหม่ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินควรระบุขอข้อมูลเฉพาะในส่วนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ หรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเท่านั้น เช่น ปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นต้น ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมากกว่าการขอบันทึกการประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญทุกครั้ง

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม มอบหมายให้นายนาถ ดวงวิชัย ผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญประสานงานไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตามข้อเสนอแนะของนายธนาวุฒิ สังข์ทอง เลขานุการกรรมการ คนที่สอง

จากนั้น นายสุพจน์ ไช้มุขต์ รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างหนังสือความเห็นของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญกรณีประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติส่งความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖ มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพื่อเสนอต่อ ศาลรัฐธรรมนูญ ตามหนังสือเรียกเอกสาร หลักฐาน หรือบุคคล ของศาลรัฐธรรมนูญ เรื่องพิจารณาที่ ๕/๒๕๖๑

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ กล่าวหาว่า ที่ประชุมควรพิจารณาหนังสือที่นายกิตติ วัฒินนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและคณะ ที่ได้เสนอความเห็นต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ซึ่งสภานิติบัญญัติ แห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบแล้ว ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดี ที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๑ มีประเด็นปัญหาข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการจัดทำความเห็นเพื่อเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามหนังสือเรียก เอกสาร หลักฐาน หรือบุคคล ของศาลรัฐธรรมนูญ

นางสาวจินดาภรณ์ ร่ำริน ผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ นำเสนอหนังสือที่ นายกิตติ วัฒินนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและคณะ ได้เสนอความเห็นต่อประธานสภานิติบัญญัติ แห่งชาติว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบแล้ว ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดี ที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๑ มีประเด็นปัญหาข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ดังนี้

“ข้าพเจ้าและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามรายชื่อที่แนบมาทำยนี้ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่า หนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ขณะนี้สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีสมาชิก จำนวน ๒๔๗ คน) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มา ซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบแล้วในการประชุมสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดี ที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๑ มีประเด็นปัญหาข้อความขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงขอเสนอความเห็นต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อส่งเรื่องให้ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามมาตรา ๑๔๘ (๑) ประกอบมาตรา ๒๖๓ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย โดยมีรายละเอียดของเรื่อง ดังต่อไปนี้

๑. ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดี ที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๑ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มา ซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ตามมาตรา ๒๖๗ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พิจารณาเสร็จแล้ว และได้ลงมติให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว

๒. ข้าพเจ้ากับคณะ เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิก วุฒิสภา พ.ศ. ในบทเฉพาะกาล มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖ ที่กำหนดให้ในวาระเริ่มแรกของวุฒิสภา ตามมาตรา ๒๖๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มีจำนวน กลุ่มการสมัคร ๑๐ กลุ่ม โดยแบ่งผู้สมัครในแต่ละกลุ่มให้สมัครได้ ๒ วิธีการ คือ สมัครโดยยื่นใบสมัคร ด้วยตนเอง และสมัครโดยยื่นใบสมัครด้วยตนเองพร้อมแสดงหนังสือแนะนำชื่อผู้สมัครจากองค์กรตาม มาตรา ๙๓ แนบมาพร้อมกับใบสมัครด้วย และกำหนดให้มีกระบวนการเลือกในระดับอำเภอ ระดับจังหวัด

และระดับประเทศ ด้วยวิธีการเลือกกันเองโดยตรงไม่มีการเลือกไขว้ ซึ่งจำนวนกลุ่มผู้สมัคร วิธีการสมัคร และกระบวนการเลือกตั้งกล่าวได้กำหนดไว้แตกต่างไปจากการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาตามบททั่วไป มีข้อความขัดหรือแย้งกับมาตรา ๑๐๗ ของรัฐธรรมนูญหรือไม่ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

๒.๑ โดยที่มาตรา ๑๐๗ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า “วุฒิสภา ประกอบด้วยสมาชิกจำนวนสองร้อยคน ซึ่งมาจากการเลือกกันเองของบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ อาชีพ ลักษณะ หรือประโยชน์ร่วมกัน หรือทำงานหรือเคยทำงานด้านต่าง ๆ ที่หลากหลายของสังคม โดยในการแบ่งกลุ่มต้องแบ่งในลักษณะที่ทำให้ประชาชนซึ่งมีสิทธิสมัครรับเลือกทุกคนสามารถอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้”

วรรคสอง บัญญัติว่า “การแบ่งกลุ่ม จำนวนกลุ่ม และคุณสมบัติของบุคคลในแต่ละกลุ่ม การสมัครและรับสมัคร หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกันเอง การได้รับเลือก จำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่จะพึงมี จากแต่ละกลุ่ม การขึ้นบัญชีสำรอง การเลื่อนบุคคลจากบัญชีสำรองขึ้นดำรงตำแหน่งแทน และมาตรการอื่นใดที่จำเป็น เพื่อให้การเลือกกันเองเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา”

จากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๐๗ ดังกล่าว มุ่งหมายให้สมาชิกวุฒิสภา ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ อาชีพ ลักษณะ หรือประโยชน์ร่วมกัน หรือทำงานหรือเคยทำงานด้านต่าง ๆ ที่หลากหลายของสังคม และประชาชนทุกภาคส่วนมีสิทธิสมัคร เพื่อรับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้โดยอิสระและอย่างกว้างขวาง ซึ่งการกำหนดให้มีจำนวนกลุ่มการสมัคร จำนวนมากย่อมเป็นหลักประกันว่าสมาชิกวุฒิสภาจะเป็นสภาที่ประกอบด้วยประชาชนจากทุกภาคส่วนของ สังคมอย่างแท้จริง อีกทั้งการกำหนดให้มีจำนวนกลุ่มการสมัครจำนวนมากย่อมทำให้การจัดกลุ่มผู้สมัคร มีความหลากหลายมากกว่า การที่ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิก วุฒิสภา พ.ศ. กำหนดให้จำนวนกลุ่มการสมัครในบทเฉพาะกาลแตกต่างไปจากจำนวนกลุ่มการสมัคร ที่บัญญัติอยู่ในบททั่วไปซึ่งเป็นบทหลัก โดยในบทเฉพาะกาลกำหนดให้มีกลุ่มการสมัครเพียง ๑๐ กลุ่ม ลดจำนวนกลุ่มการสมัครที่กำหนดไว้ในบททั่วไปซึ่งมีจำนวน ๒๐ กลุ่ม จึงเป็นการลดทอนหลักประกันว่า วุฒิสภาจะเป็นสภาที่ประกอบด้วยประชาชนจากทุกภาคส่วนของสังคมอย่างแท้จริง เพราะเมื่อกลุ่ม การสมัครลดลง กลุ่มเดิมที่ถูกรวมเข้ากับกลุ่มอื่นอาจจะได้รับเลือกลดน้อยลงหรือไม่ได้รับเลือกเลย จึงเป็นการตัดโอกาสของประชาชนในการได้รับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภา ดังนั้น มาตรา ๙๑ จึงขัดหรือแย้ง กับมาตรา ๑๐๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๒.๒ การที่มาตรา ๙๒ ได้กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก ผู้สมัครในแต่ละกลุ่มตามมาตรา ๙๑ อาจสมัครได้โดย ๒ วิธีการ คือ สมัครโดยยื่นใบสมัครด้วยตนเอง และสมัครโดยยื่นใบสมัครด้วยตนเอง พร้อมแสดงหนังสือแนะนำชื่อผู้สมัครจากองค์กรตามมาตรา ๙๓ แบบมาพร้อมกับใบสมัครด้วยนั้น เป็นการ กำหนดให้องค์กรต่าง ๆ ซึ่งมีลักษณะตามที่มาตรา ๙๓ กำหนด มีสิทธิแนะนำชื่อผู้สมัครได้ โดยเป็นมติของ คณะกรรมการที่มีหน้าที่และอำนาจในการบริหารงานขององค์กรดังกล่าว การกำหนดไว้เช่นนี้จึงเป็นการ กำหนดให้มีการคัดกรองผู้สมัครโดยองค์กรต่าง ๆ ก่อนสมัคร โดยผู้สมัครรับเลือกคนอื่นมิได้มีส่วนร่วม ในการคัดกรองดังกล่าว แม้มตรา ๙๒ (๑) และ (๒) จะใช้ถ้อยคำในทำนองเดียวกัน แต่มีผลแตกต่างกัน กล่าวคือ ในกรณี (๑) ผู้สมัครมีสิทธิสมัครได้โดยอิสระ โดยไม่ถูกผู้ใดหรือองค์กรใดคัดกรองก่อน ส่วนผู้สมัคร ตาม (๒) จะต้องผ่านการคัดกรองจากองค์กรที่กำหนดไว้เสียก่อนโดยผู้สมัครไม่มีส่วนร่วมในการคัดกรอง อันมีผลทำให้ประชาชนไม่สามารถเลือกสมัครได้อย่างเสรีทุกกลุ่ม แต่ต้องอยู่ในเงื่อนไขการคัดกรอง จากองค์กรเสียก่อนว่าจะทำคำแนะนำเพื่อมีสิทธิสมัครได้หรือไม่ อีกทั้งบทบัญญัติดังกล่าวมีผลทำให้มิใช่

เป็นการเลือกกันเองในระหว่างผู้สมัครทั้งหมด แต่มีลักษณะเป็นการแบ่งโควตาระหว่างผู้สมัครอิสระกับผู้สมัครที่องค์กรแนะนำ ซึ่งไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งบัญญัติว่า “...เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้การเลือกตั้งกล่าวเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม จะกำหนดมิให้ผู้สมัครในแต่ละกลุ่มเลือกบุคคลในกลุ่มเดียวกัน หรือจะกำหนดให้มีการคัดกรองผู้สมัครรับเลือกด้วยวิธีการอื่นใดที่ผู้สมัครรับเลือกมีส่วนร่วมในการคัดกรองก็ได้” เมื่อมาตรา ๙๒ กำหนดให้มีการคัดกรองโดยองค์กรก่อน จึงมิใช่เป็นการคัดกรองโดยผู้สมัครรับเลือกมีส่วนร่วมในการคัดกรองด้วยและมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสมัครที่แตกต่างกัน ดังนั้น มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ จึงขัดหรือแย้งกับมาตรา ๑๐๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๒.๓ ในมาตรา ๙๔ การเลือกระดับอำเภอ มาตรา ๙๕ การเลือกระดับจังหวัด และมาตรา ๙๖ การเลือกระดับประเทศ ในบทเฉพาะกาล กำหนดให้มีการระบวนการเลือกด้วยวิธีการเลือกกันเองโดยตรงวิธีการเดียว ไม่ได้กำหนดให้มีการเลือกไขว้ด้วย ซึ่งเป็นการกำหนดไว้แตกต่างไปจากมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ในบททั่วไป ที่กำหนดให้มีการระบวนการเลือกในระดับอำเภอ ระดับจังหวัด และระดับประเทศ ประกอบด้วยวิธีการเลือกโดยตรงและการเลือกไขว้ กล่าวคือ เมื่อมีการเลือกกันเองในกลุ่มเป็นเบื้องต้นแล้ว ให้แบ่งกลุ่มต่าง ๆ ออกเป็นสี่สาย และให้มีการจับสลากว่ากลุ่มใดอยู่ในสายใด และให้มีการเลือกไขว้โดยให้ผู้ได้รับเลือกขั้นต้นในแต่ละกลุ่มเลือกผู้ได้รับเลือกขั้นต้นจากกลุ่มซึ่งอยู่ในสายเดียวกัน ซึ่งการกำหนดวิธีการนี้เพื่อเป็นการป้องกันการสมยอมกันแม้วิธีการเลือกไขว้อาจจะไม่สามารถป้องกันการสมยอมกันได้ทั้งหมด แต่ก็ทำให้การเลือกที่มีการสมยอมกันเกิดได้ยากขึ้นเพราะต้องใช้งบประมาณในการลงทุนเป็นจำนวนมาก ซึ่งหากกำหนดให้มีการเลือกกันเองโดยตรงวิธีการเดียวจะทำให้การสมยอมในการเลือกทำได้ง่ายกว่า จึงจำเป็นต้องกำหนดทั้งสองวิธีการดังกล่าวผสมผสานกัน ทั้งนี้ เพื่อให้การเลือกเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ซึ่งตามมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดไว้ว่า “...การสมัครและรับสมัคร หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกันเอง การได้รับเลือก... และมาตรการอื่นใดที่จำเป็น เพื่อให้การเลือกกันเองเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา”

ดังนั้น การที่มาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖ กำหนดให้มีการระบวนการเลือกด้วยวิธีการเลือกกันเองโดยตรงวิธีการเดียว และตัดการเลือกไขว้ซึ่งเป็นมาตรการที่มีความเข้มข้นมากกว่าออกไป การเลือกด้วยวิธีการเลือกกันเองโดยตรงวิธีการเดียวจึงเป็นการเพิ่มความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดการสมยอมกันโดยไม่สุจริตในการเลือกสมาชิกวุฒิสภาส่งผลให้การเลือกไม่เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมได้ ดังนั้น มาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖ จึงขัดหรือแย้งกับมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๓. ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ข้าพเจ้ากับคณะจึงมีความเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบแล้วนั้น มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญดังที่ได้กราบเรียนข้างต้น

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาส่งความเห็นนี้ไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามความในมาตรา ๑๔๘ (๑) ประกอบมาตรา ๒๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย”

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ กล่าววาท ประเด็นความเห็นของนายกิตติ วะสีนนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและคณะ ที่ได้เสนอความเห็นต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบแล้ว มีประเด็นปัญหาข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จำนวนสามประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง บทเฉพาะกาล มาตรา ๙๑ ที่ลดจำนวนกลุ่มการสมัครเหลือเพียงสิบกลุ่ม แตกต่างจากกลุ่มการสมัครที่กำหนดไว้ในบททั่วไปซึ่งมีจำนวนยี่สิบกลุ่ม ชัดหรือแย้งกับมาตรา ๑๐๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เนื่องจากเป็นการลดทอนหลักประกันว่าวุฒิสภาจะเป็นสภาที่ประกอบด้วยประชาชนจากทุกภาคส่วนของสังคมอย่างแท้จริง เพราะเมื่อกลุ่มการสมัครลดลง กลุ่มเดิมที่ถูกยุบรวมเข้ากับกลุ่มอื่นอาจจะได้รับเลือกลดน้อยลงหรือไม่ได้รับเลือกเลย จึงเป็นการตัดโอกาสของประชาชนในการได้รับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภา

ประเด็นที่สอง บทเฉพาะกาล มาตรา ๙๒ ได้กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก ผู้สมัครในแต่ละกลุ่มตามมาตรา ๙๑ อาจสมัครได้โดย ๒ วิธีการ คือ สมัครโดยยื่นใบสมัครด้วยตนเอง และสมัครโดยยื่นใบสมัครด้วยตนเองพร้อมแสดงหนังสือแนะนำชื่อผู้สมัครจากองค์กรตามมาตรา ๙๓ แนบมาพร้อมกับใบสมัครด้วยนั้น ชัดหรือแย้งกับมาตรา ๑๐๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เนื่องจากเป็นการกำหนดให้มีการคัดกรองผู้สมัครโดยองค์กรต่าง ๆ ก่อนสมัคร โดยผู้สมัครรับเลือกคนอื่นมิได้มีส่วนร่วมในการคัดกรอง

ประเด็นที่สาม บทเฉพาะกาลมาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖ กำหนดให้มีการระดมการเลือกด้วยวิธีการเลือกกันเองโดยตรงวิธีการเดียว และตัดการเลือกไขว้ซึ่งเป็นมาตรการที่มีความเข้มข้นมากกว่าออกไป ชัดหรือแย้งกับมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ส่วนข้อห่วงกังวลของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญต่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ตามที่ระบุในหนังสือกราบเรียนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๑ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญมีข้อห่วงกังวลต่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. เพียงประเด็นเดียวคือ ในบทเฉพาะกาลที่กำหนดให้ในวาระเริ่มแรกให้ใช้วิธีการสมัครโดยแบ่งวิธีการสมัครออกเป็นสองวิธีคือ การสมัครโดยยื่นใบสมัครด้วยตนเอง กับการสมัครโดยยื่นใบสมัครด้วยตนเองพร้อมแสดงหนังสือแนะนำชื่อผู้สมัครจากองค์กร เป็นบทบัญญัติที่ไม่ตรงตามเจตนารมณ์มาตรา ๑๐๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งตรงกับประเด็นความเห็นของนายกิตติ วะสีนนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและคณะ ที่ได้เสนอความเห็นต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. มีประเด็นปัญหาข้อความชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่ ดังนั้น ที่ประชุมควรพิจารณาว่าจะจัดทำความเห็นเพื่อเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามหนังสือเรียกเอกสาร หลักฐาน หรือบุคคล ของศาลรัฐธรรมนูญ เรื่องพิจารณาที่ ๕/๒๕๖๑ เฉพาะประเด็นในบทเฉพาะกาลที่กำหนดให้ในวาระเริ่มแรกให้ใช้วิธีการสมัครโดยแบ่งวิธีการสมัครออกเป็นสองวิธีคือ การสมัครโดยยื่นใบสมัครด้วยตนเอง กับการสมัครโดยยื่นใบสมัครด้วยตนเองพร้อมแสดงหนังสือแนะนำชื่อผู้สมัครจากองค์กร ว่าเป็นบทบัญญัติที่ไม่ตรงตามเจตนารมณ์มาตรา ๑๐๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตามที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้เคยมีหนังสือข้อห่วงกังวลกราบเรียนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หรือจะจัดทำความเห็นให้ครบทั้งสามประเด็นตามที่นายกิตติ วะสีนนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและคณะ ที่ได้เสนอความเห็นต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

นางสาวจินดาภรณ์ ร่ำริน ผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ นำเสนอร่างหนังสือความเห็นของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญกรณีประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติส่งความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖

มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพื่อเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามหนังสือเรียกเอกสารหลักฐาน หรือบุคคล ของศาลรัฐธรรมนูญ เรื่องพิจารณาที่ ๕/๒๕๖๑ ดังนี้

“ตามหนังสือที่อ้างถึง ศาลรัฐธรรมนูญได้ขอให้คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญให้ความเห็นเป็นหนังสือกรณีประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติส่งความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖ มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่าการกำหนดบทเฉพาะกาลในร่างกฎหมายนั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติในฐานะรัฐสภาอาจกำหนดให้แตกต่างไปจากบทหลักแห่งร่างกฎหมายนั้นได้ แต่ไม่ว่าจะเป็นกรณีใด บทเฉพาะกาลในร่างกฎหมายที่กำหนดขึ้นนั้นต้องสอดคล้องกับบทหลักและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุดด้วย ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญ ที่บัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ หรือการกระทำใด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติหรือการกระทำนั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้”

สำหรับการสรรหาและแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภาในวาระเริ่มแรกที่รัฐธรรมนูญมีผลใช้บังคับนั้น มาตรา ๒๖๙ ของรัฐธรรมนูญบัญญัติว่า ในวาระเริ่มแรกให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวนสองร้อยห้าสิบคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติถวายคำแนะนำ โดยในการสรรหาและแต่งตั้งสมาชิกจำนวนห้าสิบคน มาตรา ๒๖๙ (๑) (ก) ให้ดำเนินการโดยให้คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดให้มีการเลือกสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐๗ ของรัฐธรรมนูญ จำนวนสองร้อยคน ดังนั้น การดำเนินการจัดให้มีการเลือกสมาชิกวุฒิสภาจำนวนนี้จึงต้องนำมาตรา ๑๐๗ มาใช้บังคับ ซึ่งตามมาตรา ๑๐๗ นั้น สมาชิกวุฒิสภาต้องมาจากการเลือกกันเองของบุคคลที่มีคุณสมบัติตามรัฐธรรมนูญและสมัครตามกลุ่มต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ โดยการแบ่งกลุ่มต้องมีลักษณะที่ทำให้ประชาชนซึ่งมีสิทธิสมัครรับเลือกทุกคนสามารถอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้โดยอิสระ ซึ่งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้เสนอแนวคิดในการเลือกสมาชิกวุฒิสภาดังกล่าวให้ประชาชนทราบจนเป็นที่รับรู้ทั่วไปตั้งแต่ก่อนที่จะมีการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญแล้ว ดังปรากฏในคำอธิบายสาระสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญ เล่มที่ ๑ และคำอธิบายสาระสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญ ๑๐ เรื่องที่น่ารู้ เล่มที่ ๒ (สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) และ (๒))

กรณีร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาตินั้น คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเห็นว่ามาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖ แห่งบทเฉพาะกาลของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้ไม่มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

(๑) วิธีการสมัครตามมาตรา ๙๒ โดยแบ่งวิธีการสมัครออกเป็นสองวิธี คือ การสมัครโดยยื่นใบสมัครด้วยตนเอง กับวิธีการสมัครโดยยื่นใบสมัครด้วยตนเองพร้อมแสดงหนังสือแนะนำชื่อผู้สมัครจากองค์กรตามมาตรา ๙๓

(๒) การแนะนำผู้สมัครโดยองค์กรตามมาตรา ๙๓ และ

(๓) กระบวนการเลือกในระดับอำเภอ ระดับจังหวัด และระดับประเทศ ตามมาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖ โดยให้ผู้สมัครซึ่งยื่นใบสมัครโดยวิธีที่แตกต่างกัน แยกกันเลือกเป็นแต่ละวิธีการสมัครเพื่อให้ได้บัญชีรายชื่อแยกเป็น ๒ ประเภทตามวิธีการสมัคร

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวมีผลทำให้มิใช่เป็นการเลือกกันเองในระหว่างผู้สมัครทั้งหมด แต่มีลักษณะเป็นการแบ่งโควตาระหว่างผู้สมัครอิสระกับผู้สมัครที่องค์กรแนะนำ

นอกจากนี้ แม้มาตรา ๙๒ (๑) และ (๒) จะใช้ถ้อยคำในทำนองเดียวกัน คือการสมัครโดยยื่นใบสมัครด้วยตนเอง ก็กับการสมัครโดยยื่นใบสมัครด้วยตนเองพร้อมแสดงหนังสือแนะนำชื่อผู้สมัครจากองค์กร แต่มีผลแตกต่างกัน กล่าวคือ ในกรณีตามมาตรา ๙๒ (๑) ผู้สมัครมีสิทธิสมัครได้โดยอิสระ ไม่ถูกผู้ใดหรือองค์กรใดกลั่นกรองก่อน ส่วนผู้สมัครตามมาตรา ๙๒ (๒) จะต้องผ่านการกลั่นกรองจากองค์กรที่กำหนดไว้เสียก่อนว่าจะแนะนำหรือเสนอให้ผู้ยื่นสมัครเพื่อเข้ารับเลือกหรือไม่ และในกลุ่มใด อันมีผลทำให้ประชาชนไม่สามารถเลือกสมัครได้อย่างอิสระ ทั้งที่การตัดสินใจว่าจะสมัครหรือไม่และสมัครในกลุ่มใดนั้น เป็นสิทธิส่วนบุคคลโดยแท้ตามมาตรา ๑๐๗ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญ อีกทั้งองค์กรที่กำหนดขึ้นก็ไม่มี ความเกี่ยวข้องกับผู้สมัคร ดังนี้ บทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการสมัครโดยยื่นใบสมัครด้วยตนเองพร้อมแสดงหนังสือแนะนำชื่อผู้สมัครจากองค์กร รวมทั้งกระบวนการเลือกในระดับอำเภอ ระดับจังหวัด และระดับประเทศที่กำหนดให้ผู้สมัครซึ่งยื่นใบสมัครโดยวิธีที่แตกต่างกัน แยกกันเลือกเป็น ๒ ประเภทตามวิธีการสมัคร จึงไม่ตรงตามเจตนารมณ์มาตรา ๑๐๗ ของรัฐธรรมนูญ ที่มุ่งหมายให้เป็นการเลือกผู้สมัครด้วยกันเองอย่างเท่าเทียมกันตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเดียวกัน นอกจากนี้ เงื่อนไขดังกล่าวยังเป็นช่องทางให้เกิดการสมยอมในการสมัครเข้ารับเลือกและการเลือกอันจะทำให้การเลือกไม่เป็นไปโดยสุจริต และเที่ยงธรรมได้โดยง่ายอีกด้วย

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญขอเรียนว่า การที่มาตรา ๑๐๗ ของรัฐธรรมนูญ บัญญัติไว้ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ “...จะกำหนดมิให้ผู้สมัครในแต่ละกลุ่มเลือกบุคคลในกลุ่มเดียวกัน...ก็ได้” นั้น มุ่งหมายที่จะให้ผู้สมัครแต่ละกลุ่มเลือกคนจากกลุ่มอื่นโดยเสมอภาคกันอันเป็นหลักการพื้นฐานของรัฐธรรมนูญ มิได้มุ่งหมายให้มีการแยกประเภทในการสมัครและในการเลือก เพราะหากประสงค์เช่นนั้น ก็ย่อมต้องบัญญัติไว้ชัดเจนในรัฐธรรมนูญมาตั้งแต่แรกแล้ว นอกจากนั้น ความในตอนที่ท้ายของมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญที่กำหนดว่า “...หรือจะกำหนดให้มีการคัดกรองผู้สมัครรับเลือกด้วยวิธีการอื่นใดที่ผู้สมัครรับเลือกมีส่วนร่วมในการคัดกรองก็ได้” ก็มีได้มีความหมายให้บุคคลอื่นมาเป็นผู้คัดกรองผู้สมัคร แต่หากกฎหมายจะกำหนดให้มีวิธีการคัดกรองผู้สมัคร วิธีการดังกล่าวก็ต้องเป็นวิธีการที่ผู้สมัครเป็นผู้มีส่วนร่วมในการคัดกรอง มิใช่ให้องค์กรหรือบุคคลอื่นใดที่ไม่มีสิทธิเลือกมาคัดกรอง

กล่าวโดยสรุป คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเห็นว่า มาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖ แห่งบทเฉพาะกาลของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ในส่วนที่เกี่ยวกับวิธีการสมัครโดยยื่นใบสมัครด้วยตนเองพร้อมแสดงหนังสือแนะนำชื่อผู้สมัครจากองค์กรตามมาตรา ๙๒ (๒) การแนะนำผู้สมัครโดยองค์กรตามมาตรา ๙๓ และกระบวนการเลือกในระดับอำเภอ ระดับจังหวัด และระดับประเทศ ตามมาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖ โดยให้ผู้สมัครซึ่งยื่นใบสมัครโดยวิธีที่แตกต่างกัน แยกกันเลือกเป็นแต่ละวิธีการสมัครเพื่อให้ได้บัญชีรายชื่อแยกเป็น ๒ ประเภทตามวิธีการสมัคร ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ”

ศาสตราจารย์พิเศษ หม่อมหลวงไกรฤกษ์ เกษมสันต์ ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งรับหนังสือประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติส่งความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามมาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง (๑) ประกอบมาตรา ๒๖๓ ว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖ มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๗ หรือไม่ โดยในหนังสือเรียกเอกสาร หลักฐาน หรือบุคคล ของศาลรัฐธรรมนูญ ได้ขอให้ประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจัดทำความเห็นเป็นหนังสือโดยให้ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๑ นั้น คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญควรจัดทำความเห็นเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญให้ครบทุกประเด็น ไม่ควรเสนอ

ความเห็นเฉพาะประเด็นที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้เคยมีหนังสือข้อห่วงกังวลเสนอต่อประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติเท่านั้น เนื่องจากความเห็นของประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจะถูกนำไปใช้ ประกอบการพิจารณาในการวินิจฉัยคดีของศาลรัฐธรรมนูญในเรื่องนี้ด้วย

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ กล่าวว่า คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญควรจัดทำความเห็น เสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญให้ครบทุกประเด็นตามที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัย ไม่ควรเสนอความเห็นเฉพาะประเด็นที่ได้เคยมีหนังสือข้อห่วงกังวลเสนอต่อประธานสภานิติบัญญัติ แห่งชาติเท่านั้น

นายอัคร จารุจินดา กรรมการ กล่าวว่า ในร่างหนังสือความเห็นเพื่อเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามหนังสือเรียกเอกสาร หลักฐาน หรือบุคคล ของศาลรัฐธรรมนูญ ในย่อหน้าที่สองความว่า “คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่าการกำหนดบทเฉพาะกาลในร่างกฎหมายนั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติในฐานะรัฐสภาอาจกำหนดให้แตกต่างไปจากบทหลักแห่งร่างกฎหมายนั้นได้” ครอบคลุมทั้งสามประเด็นตามที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖ มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่แล้ว ส่วนในย่อหน้าที่สามและย่อหน้าที่สี่เป็นการนำเสนอประเด็นเฉพาะเจาะจงว่าเป็นบทบัญญัติของ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ในเรื่องใด ที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเห็นว่าเป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม สอบถามว่า ควรระบุข้อความในร่างหนังสือที่แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญในการ แบ่งกลุ่มผู้สมัครรับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภาจำนวนยี่สิบกลุ่มด้วยหรือไม่

นายอัคร จารุจินดา กรรมการ กล่าวว่า ประเด็นเรื่องการแบ่งกลุ่มผู้สมัครรับเลือกเป็นสมาชิก วุฒิสภาจำนวนสิบกลุ่มที่บัญญัติในบทเฉพาะกาลของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. นั้น ในชั้นการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญไม่ได้มีการโต้แย้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติว่าการบัญญัติบทเฉพาะกาล โดยกำหนดในวาระเริ่มแรกให้แบ่งกลุ่มผู้สมัครรับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภาออกเป็นสิบกลุ่มซึ่งเป็นการ บัญญัติแตกต่างไปจากบทหลักที่กำหนดให้มีผู้สมัครจำนวนยี่สิบกลุ่มนั้นอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ดังนั้น หากในร่างหนังสือความเห็นเพื่อเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามหนังสือเรียกเอกสาร หลักฐาน หรือบุคคล ของศาลรัฐธรรมนูญ โดยยกประเด็นดังกล่าวขึ้นก็อาจมีผู้ยกเป็นประเด็นโต้แย้งได้

นายภัทรหะ คำพิทักษ์ กรรมการ กล่าวว่า การพิจารณากำหนดประเด็นเพื่อเสนอความเห็นต่อ ศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญควรนำประเด็นความเห็นของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่ได้เคยเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ตามมาตรา ๒๖๗ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญ มาประกอบการพิจารณาในการจัดทำความเห็นเพื่อเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ ว่ามีประเด็นใดบ้าง ที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญไม่เห็นด้วยมาตั้งแต่แรก อย่างไรก็ตาม การจัดทำความเห็นเพื่อเสนอต่อ ศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญควรจัดทำความเห็นให้ครบทุกประเด็น

นายศุภชัย ยาวะประภาช กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการตรวจพิจารณابันทึก เจตนารมณ์ร่างรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า การกำหนดแบ่งกลุ่มผู้สมัครรับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภาจำนวนยี่สิบกลุ่ม ไม่ใช่เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ เนื่องจากมาตรา ๑๐๗ ของรัฐธรรมนูญไม่มีการบัญญัติไว้ชัดเจนว่า

การแบ่งกลุ่มผู้สมัครรับเลือกสมาชิกวุฒิสภาจะต้องแบ่งออกเป็นจำนวนกี่กลุ่ม แต่ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา อย่างไรก็ดี ในความมุ่งหมายและคำอธิบายประกอบของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๐๗ มีสาระสำคัญว่าการแบ่งกลุ่มผู้สมัครรับเลือกสมาชิกวุฒิสภาจะต้องคำนึงถึงการให้ประชาชนทุกคนสามารถสมัครเข้ารับการคัดเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภาในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้

นายชนาวัดน์ สังข์ทอง เลขาธิการกรรมการ คนที่สอง กล่าวว่า ข้อความในร่างหนังสือความเห็นเพื่อเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามหนังสือเรียกเอกสาร หลักฐาน หรือบุคคล ของศาลรัฐธรรมนูญ ครอบคลุมประเด็นความเห็นของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญต่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. แล้ว ดังนั้น ไม่ควรระบุประเด็นความเห็นอื่นที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญไม่เคยหยิบยกขึ้นเป็นประเด็นโต้แย้งว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ เนื่องจากอาจถูกโต้แย้งจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้

นายอุดม รัฐอมฤต โฆษกกรรมการ กล่าวว่า ในการจัดทำความเห็นเพื่อเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญไม่ควรจัดทำความเห็นในลักษณะที่เป็นการระบุว่าในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. บทบัญญัติใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แต่ควรจัดทำในลักษณะการอธิบายเหตุผลเพื่อประกอบการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญในมุมมองของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญต่อบทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. โดยให้เป็นดุลพินิจของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในการพิจารณาวินิจฉัยว่าบทบัญญัติดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่ จะเหมาะสมกว่า

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ กล่าวว่า ในการพิจารณาเพื่อจัดทำหนังสือข้อห่วงกังวลของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญต่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. เพื่อนำกราบเรียนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาตินั้น คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณาแล้วว่าเฉพาะประเด็นในบทเฉพาะกาลที่กำหนดให้ในวาระเริ่มแรกให้ใช้วิธีการสมัครโดยแบ่งวิธีการสมัครออกเป็นสองวิธีคือ การสมัครโดยยื่นใบสมัครด้วยตนเอง กับการสมัครโดยยื่นใบสมัครด้วยตนเองพร้อมแสดงหนังสือแนะนำชื่อผู้สมัครจากองค์กร เป็นบทบัญญัติที่ไม่ตรงตามเจตนารมณ์มาตรา ๑๐๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งในร่างหนังสือความเห็นเพื่อเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามหนังสือเรียกเอกสาร หลักฐาน หรือบุคคล ของศาลรัฐธรรมนูญ ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้ยกยกร่างหนังสือในทำนองเดียวกันกับหนังสือข้อห่วงกังวลของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญต่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ที่เสนอต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติดังกล่าว ดังนั้น ในร่างหนังสือความเห็นเพื่อเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญควรยืนยันความเห็นลักษณะเดียวกับหนังสือข้อห่วงกังวลดังกล่าว

นายศุภชัย ยาวะประภาช กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการตรวจพิจารณาบันทึกเจตนารมณ์ร่างรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า ในร่างหนังสือความเห็นเพื่อเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามหนังสือเรียกเอกสาร หลักฐาน หรือบุคคล ของศาลรัฐธรรมนูญ ควรเพิ่มเนื้อหาอธิบายเหตุผลและความมุ่งหมายของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญในการกำหนดกลุ่มผู้สมัครรับเลือกสมาชิกวุฒิสภาโดยแบ่งออกเป็นยี่สิบกลุ่มไว้ด้วย

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม สอบถามว่า หากเป็นเช่นนั้นในอนาคตก็อาจมีการแบ่งกลุ่มการสมัครมากกว่ายี่สิบกลุ่มได้ใช่หรือไม่

นายศุภชัย ยาวะประภาช กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการตรวจพิจารณำฉบับที่ก
 เจตนาธรรมร่ำงรัฐธรรมนูญ กล่าวว่ำ ในรัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดเรื่องจำนวนกลุ่มการสมัครไว้ เพราะในขณะ
 จัดทำร่างรัฐธรรมนูญนั้นคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญยังมีได้ข้อสรุปว่ำควรแบ่งกลุ่มการสมัครออกเป็น
 จำนวนกี่กลุ่ม คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจึงกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญว่ำจำนวนกลุ่มการสมัครนั้น
 ให้เป็นไปตามที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่ำด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภำกำหนด ซึ่งกรรมการ
 ร่างรัฐธรรมนูญส่วนใหญ่เห็นสอดคล้องว่ำการมีจำนวนกลุ่มการสมัครมากจะทำการเลือกสมาชิกวุฒิสภำ
 เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม และเปิดโอกาสให้ประชาชนในทุกภาคส่วนได้รับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภำ
 มากขึ้น ในช่วงเวลาที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญชี้แจงกับประชาชนและทุกภาคส่วนเกี่ยวกับ
 กระบวนการเลือกสมาชิกวุฒิสภำนั้น คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้กำหนดและแบ่งกลุ่มการสมัคร
 ออกเป็นยี่สิบกลุ่มเพื่อเป็นตัวอย่างให้ประชาชนและทุกภาคส่วนเข้าใจถึงหลักการในการเลือกสมาชิก
 วุฒิสภำได้โดยง่าย ในอนาคตหากมีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยซึ่งทำการเลือกสมาชิกวุฒิสภำเป็นไป
 โดยสะดวกก็อาจมีการแบ่งกลุ่มการสมัครมากกว่ายี่สิบกลุ่มก็ได้

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม กล่าวว่ำ
 หากเป็นเช่นนั้นการแบ่งกลุ่มการสมัครเป็นจำนวนสิบกลุ่มที่กำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลตามร่างพระราชบัญญัติ
 ประกอบรัฐธรรมนูญว่ำด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภำ พ.ศ. ซึ่งสภำนิติบัญญัติแห่งชาติได้ให้
 ความเห็นชอบแล้ว ก็อาจย้อนแย้งกับความมุ่งหมายของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

นายศุภชัย ยาวะประภาช กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการตรวจพิจารณำฉบับที่ก
 เจตนาธรรมร่ำงรัฐธรรมนูญ กล่าวว่ำ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญควรยืนยันในหลักการและความมุ่งหมาย
 ของรัฐธรรมนูญ รวมทั้งการนำเสนอรูปแบบการแบ่งกลุ่มการสมัครตามที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้มีการ
 เเผยแพร่และนำเสนอให้ประชาชนและทุกภาคส่วนเข้าใจแล้ว ทั้งนี้ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
 อาจแก้ไขปรับปรุงร่างหนังสือดังกล่าวโดยเพิ่มเติมประเด็นในมาตรา ๙๑ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบ
 รัฐธรรมนูญว่ำด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภำ พ.ศ. ให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

นายอัชพร จารุจินดา กรรมการ กล่าวว่ำ เหตุที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญไม่ได้แย้งประเด็น
 การลดจำนวนกลุ่มการสมัครเหลือสิบกลุ่ม และประเด็นการไม่กำหนดให้มีการเลือกไขว้ในกระบวนการ
 เลือกสมาชิกวุฒิสภำ ในบทเฉพาะกาลของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่ำด้วยการได้มา
 ซึ่งสมาชิกวุฒิสภำ พ.ศ. ซึ่งสภำนิติบัญญัติแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบแล้ว เนื่องจากความใน
 มาตรา ๒๖๙ ของรัฐธรรมนูญซึ่งกำหนดอยู่ในบทเฉพาะกาล กำหนดให้คณะรักษาความสงบแห่งชาติ
 เป็นผู้แต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภำโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติจะเลือกเพียงจำนวนห้าสิบคนเท่านั้น
 ส่วนประเด็นการกำหนดให้ผู้สมัครรับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภำสมัครได้สองวิธี คือ สมัครโดยยื่นใบสมัคร
 ด้วยตนเอง และสมัครโดยยื่นใบสมัครด้วยตนเองพร้อมแสดงหนังสือแนะนำชื่อผู้สมัครจากองค์กร
 ตามมาตรา ๙๓ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่ำด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภำ พ.ศ.
 สภำนิติบัญญัติแห่งชาติอาจกำหนดให้แตกต่างจากกระบวนการเลือกสมาชิกวุฒิสภำในกรณีปกติได้
 แต่การเลือกสมาชิกวุฒิสภำในกรณีปกติจะต้องเป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดเท่านั้น

นายภัทรหะ คำพิทักษ์ กรรมการ กล่าวว่ำ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญควรเพิ่มเติมประเด็น
 การแบ่งกลุ่มการสมัครและการกำหนดให้มีการเลือกไขว้ในการดำเนินการเลือกสมาชิกวุฒิสภำ
 ตามเจตนาธรรมร่ำงรัฐธรรมนูญให้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่เป็น
 กรรมาธิการวิสามัญในคณะกรรมาธิการวิสามัญที่ตั้งขึ้นตามมาตรา ๒๖๗ วรรคห้าของรัฐธรรมนูญด้วย

หากคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเห็นว่าไม่ควรเพิ่มเติมประเด็นดังกล่าวก็ควรร่วมกันพิจารณาว่าร่างหนังสือดังกล่าวนั้นครอบคลุมและเหมาะสมแล้วหรือไม่

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ กล่าวว่า ควรนำข้อความในคำอธิบายสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญ เล่มที่ ๑ หน้า ๒๕ ข้อ ๓ และ ข้อ ๔ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเลือกสมาชิกวุฒิสภามากำหนดไว้ร่างหนังสือฉบับนี้เพื่อให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นว่าความมุ่งหมายที่แท้จริงของการเลือกสมาชิกวุฒิสภาเป็นอย่างไร ประกอบกับจะทำให้ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่า คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้อธิบายให้ประชาชนเข้าใจกระบวนการเลือกสมาชิกวุฒิสภาไว้อย่างไรด้วย

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม กล่าวว่า การส่งคำอธิบายสาระสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญไปให้ศาลรัฐธรรมนูญ อาจทำให้ศาลรัฐธรรมนูญพบประเด็นที่อาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ในประเด็นอื่น ๆ เพิ่มเติมได้

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ชี้แจงว่า ในคำอธิบายสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญ ไม่ได้กล่าวถึงการแบ่งกลุ่มการสมัคร แต่มีการกล่าวถึงการเลือกไขว้ว่าจะกำหนดให้มีหรือไม่ก็ได้เท่านั้น ทั้งนี้เป็นไปตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.

นายอัษฎพร จารุจินดา กรรมการ กล่าวว่า ควรเพิ่มเติมประเด็นในร่างหนังสือดังกล่าวโดยกำหนดไว้ในย่อหน้าที่สองว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจัดทำขึ้นนั้นเป็นไปตามความมุ่งหมายของมาตรา ๑๐๗ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งประสงค์จะให้มีการแบ่งกลุ่มการสมัครจำนวนมากเพื่อให้ประชาชนทุกภาคส่วนสามารถเข้ารับการเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้มากที่สุด และในกระบวนการเลือกมีการกำหนดให้มีการเลือกกันเองและเลือกไขว้ทั้งในบทหลักและบทเฉพาะกาล และควรเพิ่มเติมประเด็นในย่อหน้าถัดมาว่า คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเห็นว่า บทเฉพาะกาลอาจแก้ไขเพิ่มเติมให้แตกต่างจากบทหลักได้ตามความเห็นและมติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แต่จะต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จากนั้นจึงต่อด้วยประเด็นที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเห็นว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ควรส่งความมุ่งหมายของมาตรา ๑๐๗ ของรัฐธรรมนูญไปพร้อมหนังสือดังกล่าวด้วย

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม มอบหมายให้นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง เลขานุการกรรมการ คนที่สอง แก้ไขปรับปรุงร่างหนังสือความเห็นของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญกรณีประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติส่งความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖ มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ตามความเห็นของที่ประชุมแล้วนำมาให้คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาอีกครั้งหนึ่งในการประชุมครั้งต่อไป

อนึ่ง ที่ประชุมเห็นควรให้เลื่อนการพิจารณาความมุ่งหมายและคำอธิบายประกอบของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ออกไปก่อน

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

ที่ประชุมมีมติให้นำประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญครั้งต่อไปในวันอังคาร ที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๑ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เมื่อประชุมเป็นเวลาพอสมควรแล้ว นายสุพจน์ ไข่มุกด์ รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม ได้กล่าวขอบคุณผู้เข้าร่วมประชุมและกล่าวปิดการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๔๐ นาฬิกา

นางสาวอัจฉรา สอนสมุทร

วิทยากรชำนาญการพิเศษ

นายรัฐภูมิ คำศรี

นิติกรชำนาญการพิเศษ

นายเฉลิมศักดิ์ ใจขำนิ

วิทยากรชำนาญการ

ผู้จัดบันทึกการประชุม

นางสาวจินดารักษ์ แสงกาญจนนิช

ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง

สำนักกรรมาธิการ ๒

ผู้ตรวจทาน

เอกพล ยุทธนากรชัย/พิมพ์